

Bemærkninger til lovforslaget

Den udvidelse af arbejderbeskyttelsen, der fandt sted med arbejdsmiljøloven af 1975, har medført, at nye grupper af arbejdstagere er blevet omfattet af 11 timers reglen om hviletid. Det har vist sig, at den meget absolutte og usmidige regel i lovens § 50 enten er uanvendelig for en række af disse grupper eller u hensigtsmæssig for de funktioner, der skal udføres. Det er således betegnende for lovens uanvendelighed, at folketinget og kommunalbestyrelser og andre af folkestyrets organer har måttet arbejde med dispensationer fra den strenge bestemmelse i § 50, stk. 1. Hvis disse dispensationer bortfaldt, ville lovgivningsmagten og kommunalbestyrelser være ude af stand til at fungere på tidspunkter, hvor en arbejdsindsats er nødvendig for samfundet. Det må betragtes som ganske utilstedeligt at opretholde en lovbestemmelse, der ikke kan overholdes af den lovgivende myndighed.

En omfattende gruppe af samfundsnyttige funktioner hæmmes ligeledes af 11 timers reglen, og mangelen på dispensationer har allerede fået uheldige følger. Inden for undervisningssektoren trues samarbejdet mellem skole og hjem bl. a. gennem afholdelse af møder på tidspunkter, der er u hensigtsmæssige for forældrene. Lejrskoler kan blive vanskelige eller umulige at realisere. Inden for sundhedssektoren vil den i loven påbudte hviletid kunne få uheldige følger for patienter. Politiets virksomhed vil i mange situationer kræve en indsats, der nødvendiggør tilsidesættelse af den absolutte hviletidsbestemmelse.

En række udtalelser fra organisationer viser, at

samfundet ikke på de nævnte og en række andre områder kan fungere, hvis der ikke opnås større smidighed. Det samme fremgår af en udtalelse til Jyllands-Posten for den 13. januar 1979, hvor ekspeditionssekretær Alfred Toft, arbejdsministeriet, siger:

»Alt ender i kaos, hvis alle tjenestemænd følger lærernes eksempel og kræver reglen om 11 timers sammenhængende hviletid slavisk overholdt. Ingen ved med sikkerhed, hvor store grupper der er ude af stand til at holde de 11 timers hvil i hvert eneste døgn, som arbejdsmiljøloven kræver, men det har aldrig været meningen, at hovedreglen skulle følges ubetinget . . .

Ingen drømmer om, at den noget firkantede hovedregel skal følges strikt i alle tilfælde. Det ville ende med kaos.«

Forslagsstillerne vil forhindre dette kaos ved at erstatte den nuværende »firkantede« hovedregel med en smidig bestemmelse, hvorefter virksomheder og institutioner i op til 30 dage sammenlagt inden for et kalenderår kan fravige 11 timers reglen. I disse døgn skal for de ansatte gælde en 8 timers hviletid. En sådan regel findes allerede i loven, men kun gældende for landbruget. Forslagsstillerne mener, at der er lige så stærke reelle grunde til at lade reglen gælde for mange andre virksomheder og for offentlige institutioner. Det er forslagsstillernes opfattelse, at man vil undgå de ovennævnte uheldige følger for samfundet, hvis den nævnte anvendelse af en hviletidsbestemmelse på 8 timer i sammenlagt 30 døgn bliver gældende for alle arbejdspladser.